

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 216/2014

z dnia 7 marca 2014 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2075/2005 ustanawiające szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośieni (*Trichinella*) w mięsie

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 pkt 6, 8, 10 i 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2075/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni krętych w mięsie⁽²⁾ ustanowiono przepisy dotyczące próbek z tusz gatunków podatnych na zakażenie włośniem krętym w celu ustalenia statusu gospodarstw i regionów oraz warunków przywozu mięsa do Unii. Ustalono w nim ponadto metody referencyjne i metody równoważne służące wykrywaniu włośnia krętego w próbkach z tusz.
- (2) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) przyjął w dniu 3 października 2011 r. opinię naukową dotyczącą zagrożeń dla zdrowia publicznego, które powinny być przedmiotem inspekcji mięsa (wieprzowego)⁽³⁾. W opinii tej EFSA uznał, że włośień kręty stanowi umiarkowane zagrożenie dla zdrowia publicznego w związku z konsumpcją mięsa wieprzowego, i stwierdził, że w odniesieniu do metod badań zagrożeń biologicznych jedynym sposobem zapewnienia skutecznej kontroli głównych zagrożeń jest zapewnienie bezpieczeństwa tusz wieprzowych obejmujące szereg środków zapobiegawczych i kontroli stosowanych w sposób zintegrowany zarówno w gospodarstwach, jak i w rzeźniach.
- (3) EFSA ustalił pewne wskaźniki epidemiologiczne w odniesieniu do włośnia krętego. W zależności od celu oraz sytuacji epidemiologicznej w danym państwie wskaźniki te mogą być stosowane na poziomie państwa, regionu, rzeźni lub gospodarstwa.
- (4) EFSA zauważył sporadyczność występowania włośnia krętego w Unii, głównie u świń chowanych na wolnym wybiegu i w chowie przydomowym. Ponadto EFSA stwierdził, że ten typ systemu produkcji jest najważniejszym czynnikiem ryzyka dla zakażeń włośniem krętym. Poza tym dostępne dane wskazują na to, że ryzyko zakażenia włośniem krętym świń chowanych w oficjalnie uznanych kontrolowanych warunkach w pomieszczeniach inwentarskich jest znikome.
- (5) Status znikomego zagrożenia w odniesieniu do państwa lub regionu nie jest już uznawany w kontekście

międzynarodowym przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE). Status taki uznaje się zamiast tego w odniesieniu do przedziałów obejmujących jedno lub więcej gospodarstw stosujących określone kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich.

- (6) Ze względu na spójność z normami międzynarodowymi oraz w celu wzmocnienia systemów kontroli zgodnie z aktualnymi zagrożeniami dla zdrowia publicznego należy dostosować, zrationalizować i uprościć środki zmniejszające ryzyko związane z włośniem krętym w rzeźniach, w tym warunki przywozu, oraz warunki określania statusu zakażenia włośniem krętym w odniesieniu do państw i regionów lub gospodarstw.
- (7) Belgia i Dania powiadomiły w 2011 r. o znikomym zagrożeniu włośniem krętym na ich terytorium zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2075/2005. Taki status znikomego zagrożenia w odniesieniu do państwa lub regionu nie jest już jednak uznawany. Niemniej jednak gospodarstwa i przedziały w Belgii i Danii, które spełniają wymogi dla kontrolowanych warunków w pomieszczeniach inwentarskich w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, powinny mieć możliwość zastosowania odstępstwa przewidzianego dla takich gospodarstw i przedziałów bez konieczności spełnienia dalszych warunków wstępnych, takich jak wymóg uzyskania od właściwego organu następczego urzędowego zatwierdzenia.
- (8) Laboratorium referencyjne UE ds. pasożytów zaleciło uściślenie tekstu rozporządzenia w odniesieniu do procedury określonych metod równoważnych dla badań włośnia krętego.
- (9) Należy nałożyć na podmioty obowiązek zapewnienia, by martwe zwierzęta były gromadzone, identyfikowane i przewożone bez nieuzasadnionej zwłoki zgodnie z art. 21 i 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego)⁽⁴⁾ i z załącznikiem VIII do rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.

⁽²⁾ Dz.U. 338 z 22.12.2005, s. 60.

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(10):2351[s. 198], opublikowany dnia 3 października 2011 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1.

- (10) Liczbę przypadków (importowanych i rodzimych) włośnia krętego u ludzi, włącznie z danymi epidemiologicznymi, należy zgłosić w sprawozdaniu zgodnie z decyzją Komisji 2000/96/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stopniowego obejmowania chorób zakaźnych siecią wspólnotową zgodnie z decyzją nr 2119/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2075/2005.
- (12) Wymagania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu obejmują dostosowanie stosowanych praktyk zarówno w odniesieniu do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, jak i do właściwych organów. Należy zatem zezwolić na odroczenie stosowania niektórych przepisów niniejszego rozporządzenia.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2075/2005 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) »włosień« oznacza wszelakie nicienie z rodzaju *Trichinella*;
 - 2) »kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich« oznaczają rodzaj hodowli zwierząt, w którym świni są nieprzerwanie przetrzymywane w warunkach kontrolowanych przez przedsiębiorstwa sektora spożywczego odniesieniu do żywienia i pomieszczeń dla zwierząt;
 - 3) »przedział« oznacza grupę gospodarstw stosujących kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich. Wszystkie gospodarstwa stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich w jednym państwie członkowskim mogą być uznane za jeden przedział.”;
- 2) art. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 2

Pobieranie próbek z tusz

1. W ramach badania poubojowego pobiera się w ubojniach próbki z tusz świń domowych zgodnie z następującymi zasadami:

- a) na obecność włośnia bada się wszystkie tusze hodowlanych macior i knurów lub przynajmniej 10 % tusz zwierząt wysłanych do uboju w każdym roku z każdego

gospodarstwa oficjalnie uznanego za gospodarstwo stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich;

- b) na obecność włośnia bada się wszystkie tusze z gospodarstw nieuznanych oficjalnie za gospodarstwa stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich.

Z każdej tuszy pobiera się próbkę, a następnie bada się ją na obecność włośnia w laboratorium wyznaczonym przez właściwy organ przy wykorzystaniu jednej z następujących metod wykrywania:

- a) referencyjna metoda wykrywania określona w załączniku I rozdział I; lub
- b) równoważna metoda wykrywania określona w załączniku I rozdział II.

2. Przed otrzymaniem wyników badania na obecność włośnia tusze takie mogą zostać pokrojone na maksymalnie sześć części w ubojni lub zakładzie rozbioru znajdującym się na tym samym terenie co ubojnia (»siedziba«) pod warunkiem zagwarantowania przez przedsiębiorstwo sektora spożywczego możliwości pełnego przesłedzenia drogi produktu.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego i po uprzednim zatwierdzeniu przez właściwy organ tusze takie mogą zostać pokrojone w zakładzie rozbioru stanowiącym część ubojni lub od niej oddzielnym, o ile:

- a) procedura ta jest przeprowadzana pod nadzorem właściwego organu;
- b) miejscem przeznaczenia tuszy lub jej części jest nie więcej niż jeden zakład rozbioru;
- c) zakład rozbioru znajduje się na terytorium państwa członkowskiego; oraz
- d) w przypadku wyników dodatnich wszystkie części tuszy uznaje się za niezdatne do spożycia przez ludzi.

3. Próbkę z tusz koni, dzików oraz innych gatunków zwierząt utrzymywanych w warunkach fermowych i gatunków zwierząt dzikich, podatnych na zarażenie włośniem są systematycznie pobierane w ubojniach lub zakładach przetwórczych zwierząt łownych w ramach badania poubojowego.

Próbkę pobiera się z każdej tuszy, a następnie bada się ją zgodnie z załącznikami I i III w laboratorium wyznaczonym przez właściwy organ.

Artykuł 3

Odstępstwa

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 2 ust. 1 z badania na obecność włośnia zwalnia się mięso świń domowych poddane obróbce mrożeniem zgodnie z załącznikiem II pod nadzorem właściwych organów.

2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 2 ust. 1 z badania na obecność włośnia zwalnia się tusze i mięso świń domowych nieodsadzonych od maciory, mających mniej niż 5 tygodni.

⁽¹⁾ Dz.U. L 28 z 3.2.2000, s. 50.

3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 2 ust. 1 z badania na obecność włośnia można zwolnić tusze i mięso świń domowych, jeśli zwierzęta pochodzą z gospodarstwa lub przedziału oficjalnie uznanych za gospodarstwo lub przedział stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich zgodnie z załącznikiem IV, o ile:

- a) w ciągu ostatnich 3 lat, w którym to okresie prowadzono stałe badania zgodnie z art. 2, nie wykryto w danym państwie członkowskim żadnego rodzimego przypadku zarażenia włośniem u świń domowych utrzymywanych w gospodarstwach oficjalnie uznanych za gospodarstwa stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich; lub
- b) dane historyczne dotyczące stałych badań przeprowadzonych na populacji świń poddanych ubojowi dają pewność na poziomie 95 %, że częstość występowania włośnia nie przekracza 1 na milion w tej populacji; lub
- c) gospodarstwa stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich znajdują się w Belgii lub Danii.

4. Państwo członkowskie, które stosuje odstępstwo przewidziane w ust. 3, powiadamia, w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, Komisję i pozostałe państwa członkowskie oraz przedkłada Komisji roczne sprawozdanie zawierające informacje, o których mowa w załączniku IV rozdział II. Komisja publikuje na swojej stronie internetowej wykaz państw członkowskich stosujących to odstępstwo.

Jeśli państwo członkowskie nie przedłoży sprawozdania rocznego lub jeśli takie sprawozdanie roczne nie jest zadowalające do celów niniejszego artykułu, odstępstwo przestaje mieć zastosowanie do tego państwa członkowskiego.”;

3) art. 8–12 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 8

Oficjalne uznanie za gospodarstwo stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich

1. Do celów niniejszego rozporządzenia właściwy organ może oficjalnie uznać gospodarstwo lub przedział stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich, jeśli spełniają one wymogi określone w załączniku IV.

2. Gospodarstwa lub przedziały stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich w Danii lub Belgii zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. c) w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia uważa się za oficjalnie uznane za gospodarstwa lub przedziały stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich wymienione w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Obowiązek dostarczania informacji spoczywający na przedsiębiorstwach sektora spożywczego

Przedsiębiorstwa sektora spożywczego prowadzące gospodarstwa oficjalnie uznane za gospodarstwa stosujące

kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich informują właściwy organ o zaprzestaniu spełniania którejkolwiek z wymogów określonych w załączniku IV lub jakiegokolwiek innej zmiany, która może wpłynąć na status gospodarstw w odniesieniu do włośnia.

Artykuł 10

Audyty gospodarstw oficjalnie uznanych za gospodarstwa stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich

Właściwy organ zapewnia okresowe przeprowadzanie audytów gospodarstw oficjalnie uznanych za gospodarstwa stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich.

Częstotliwość audytów jest uzależniona od poziomu ryzyka przy uwzględnieniu historii choroby, częstotliwości jej występowania, wcześniejszych ustaleń, regionu geograficznego, lokalnej podatnej fauny, praktyk hodowlanych, nadzoru weterynaryjnego oraz przestrzegania przepisów przez rolników.

Właściwy organ weryfikuje fakt przeprowadzenia badań świń domowych pochodzących z tych gospodarstw zgodnie z art. 2 ust. 1.

Artykuł 11

Programy monitorowania

Właściwy organ może wdrożyć program monitorowania obejmujący populację świń domowych pochodzących z gospodarstwa lub przedziału uznanych oficjalnie za gospodarstwa lub przedziały stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich w celu potwierdzenia, że włośień jest faktycznie nieobecny w tej populacji.

W programie monitorowania należy określić częstotliwość badań, liczbę zwierząt poddawanych badaniu oraz plan pobierania próbek. W tym celu należy pobierać próbki mięsa i badać je na obecność pasożytów włośnia zgodnie z rozdziałami I i II załącznika I.

Program monitorowania może obejmować metody serologiczne jako dodatkowe narzędzie po zatwierdzeniu odpowiedniego testu przez laboratorium referencyjne UE.

Artykuł 12

Cofnięcie oficjalnego uznania za gospodarstwo stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich

1. Jeśli wyniki audytów przeprowadzonych zgodnie z art. 10 wykazują, że gospodarstwo nie spełnia już wymagań zawartych w załączniku IV, właściwy organ bezzwłocznie cofa gospodarstwu oficjalne uznanie.

2. Jeśli u świni domowej pochodzącej z gospodarstwa oficjalnie uznanego za gospodarstwo stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich badanie na obecność włośnia wykazuje wynik dodatni, właściwy organ bezzwłocznie:

- a) cofa gospodarstwu oficjalne uznanie;
 - b) bada wszystkie świnie domowe podczas uboju;
 - c) odnajduje i bada wszystkie zwierzęta hodowlane, które przybyły do gospodarstwa, oraz w miarę możliwości wszystkie te, które opuściły gospodarstwo przynajmniej sześć miesięcy przed uzyskaniem wyniku dodatniego; w tym celu pobiera próbki mięsa i bada je na obecność pasożytów włośnia przy zastosowaniu metod wykrywania określonych w załączniku I rozdział I i II;
 - d) w stosownych okolicznościach, w miarę możliwości bada zakres zarażenia pasożytem spowodowany dystrybucją mięsa świń domowych poddanych ubojowi w okresie poprzedzającym uzyskanie wyniku dodatniego;
 - e) informuje Komisję i pozostałe państwa członkowskie;
 - f) w stosownych okolicznościach wszczyna badanie epidemiologiczne w celu wyjaśnienia przyczyn zarażenia;
 - g) wprowadza odpowiednie środki, w przypadku gdy w ubojni nie można zidentyfikować żadnej zarażonej tuszy, w tym:
 - (i) zwiększa rozmiar każdej próbki mięsa pobieranej do badań z podejrzanych tusz; lub
 - (ii) oświadcza, że tusze są niezdatne do spożycia przez ludzi;
 - (iii) wprowadza odpowiednie środki usuwania podejrzanych tusz lub ich części lub tusz lub ich części wykazujących w badaniach wynik dodatni.
3. Po cofnięciu oficjalnego uznania gospodarstwa mogą zostać ponownie uznane po usunięciu stwierdzonych problemów i spełnieniu wymogów określonych w załączniku IV zgodnie z zaleceniami właściwego organu.
4. Jeśli w wyniku kontroli stwierdzono naruszenie przepisów art. 9 lub wynik dodatni w gospodarstwie należącym

do danego przedziału, takie gospodarstwo należy usunąć z tego przedziału do chwili przywrócenia zgodności z przepisami.”;

- 4) art.13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Wymogi zdrowotne w odniesieniu do przywozu

Mięso gatunków zwierząt, które mogą być nosicielami włośnia, zawierające mięśnie prądkowane i pochodzące z państwa trzeciego, może być przywożone do Unii jedynie, jeśli w danym państwie trzecim przed wywozem przeprowadzono zgodnie z art. 2 i 3 badanie na obecność włośnia.”;

- 5) skreśla się art. 14;

- 6) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Dokumenty

Świadectwa zdrowia towarzyszące przywozowi mięsa, o którym mowa w art. 13, muszą zawierać oświadczenie urzędowego lekarza weterynarii stwierdzające, że badanie na obecność włośnia w państwie trzecim pochodzenia przeprowadzono zgodnie z art. 13.

Dokument ten towarzyszy mięsu w oryginale, o ile nie udzielono zwolnienia zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 854/2004.”;

- 7) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;

- 8) załącznik IV zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 czerwca 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2075/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) w rozdziale I, pkt 3 „Procedura” dodaje się sekcję brzmieniu:

„IV. Procedura czyszczenia i dekontaminacji po uzyskaniu wyniku dodatniego lub wątpliwego

W przypadku uzyskania dodatniego lub wątpliwego wyniku badania próbki zbiorczej testem aglutynacji lateksowej wszystkie materiały będące w styczności z mięsem (pojemnik malaksiera, zlewka, pręt mieszający, czujnik temperatury, lejek stożkowy, sito i kleszcze) muszą zostać poddane starannej dekontaminacji poprzez moczenie w ciepłej wodzie (65 °C do 90 °C) przez kilka sekund. Resztki mięsa lub inaktywowane larwy, które ewentualnie zostały na powierzchni tych materiałów, można usunąć za pomocą czystej gąbki i wody wodociągowej. W razie potrzeby można dodać kilka kropel detergentu w celu odłuszczenia wyposażenia. Zaleca się dokładne przepłukanie każdej sztuki wyposażenia w celu usunięcia wszelkich pozostałości detergentu.”;

2) rozdział II część D pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Procedura

I. Tworzenie prób zbiorczych (100 g próbek jednocześnie)

- a) $16 \pm 0,5$ ml kwasu chlorowodorowego o stężeniu 25 % (końcowe 0,2 %) dodaje się do zlewki o pojemności 3 litrów zawierającej 2,0 litra ± 200 ml wody wodociągowej podgrzanej do temperatury od 46 do 48 °C; w zlewce umieszcza się pręt mieszający, zlewkę umieszcza się na podgrzanej płytce grzewczej i zaczyna się proces mieszania.
- b) Dodaje się 10 ± 1 g pepsyny w proszku (lub 30 ± 3 ml płynnej pepsyny).
- c) 100–115 g próbek pobranych zgodnie z pkt 2 rozdrabnia się w malakserze wraz z 150 ml ± 15 ml podgrzanego buforu do trawienia.
- d) Rozdrobnione mięso przenosi się do zlewki o pojemności 3 litrów zawierającej wodę, pepsynę i kwas chlorowodorowy.
- e) Wkładkę mieszającą malaksiera wielokrotnie zanurza się w płynie trawiącym, a zlewkę i pojemnik malaksiera przemywa się niewielką ilością płynu trawiącego w celu usunięcia przyczepionych skrawków mięsa.
- f) Zlewkę przykrywa się folią aluminiową.
- g) Mieszadło magnetyczne musi być wyregulowane tak, aby utrzymywało stałą temperaturę wynoszącą 44–46 °C podczas całego procesu mieszania. Podczas procesu mieszania płyn trawiący musi wirować z dostatecznie dużą prędkością, aby uzyskać głęboki wir bez rozpryskiwania.
- h) Płyn trawiący miesza się aż do uzyskania jednolitej masy (około 30 minut). Następnie mieszadło wyłącza się, a płyn trawiący przelewa się przez sito do rozdzielacza sedymentacyjnego. Przy przetwarzaniu niektórych rodzajów mięsa (języka, dziczyzny itp.) może być konieczny dłuższy czas wytrawiania (nieprzekraczający 60 minut).
- (i) Proces wytrawiania uznaje się za zadowalający, jeżeli na sicie pozostaje nie więcej niż 5 % początkowej wagi próbki.
- j) W uchwycie filtra umieszcza się filtr nylonowy z siatką 20 mikronów. Do uchwytu z blokadą przymocowuje się stożkowy filtracyjny lejek stalowy, a na lejku umieszcza stalowe sito o wielkości oczek 180 mikronów. Pompę próżniową łączy się z uchwytem filtra i ze zbiornikiem z metalu lub tworzywa sztucznego, do którego zbiera się płyn trawiący.
- k) Mieszanie zatrzymuje się i wlewa się płyn trawiący do lejka przez sito. Zlewkę przepłukuje się ciepłą wodą w ilości około 250 ml. Po skutecznym przefiltrowaniu płynu trawiącego płyn do płukania wlewa się do stacji filtracyjnej.
- l) Membranę filtracyjną chwyta się kleszczami, trzymając za krawędź. Membranę filtracyjną składa się co najmniej na cztery i umieszcza w probówce stożkowej o pojemności 15 ml. Wybór próbki stożkowej należy uzależnić od rodzaju tłuszczka.

- m) Membranę filtracyjną wpycha się na dno probówki stożkowej o pojemności 15 ml za pomocą tłuzcka i dociska około 20-krotnie zdecydowanymi ruchami w przód i w tył, przy czym tłuzcek powinien być umieszczony w środku złożonej membrany, zgodnie z instrukcjami producenta.
- n) 0,5 ml \pm 0,01 ml rozcieńczalnika próbki dodaje się do probówki stożkowej o pojemności 15 ml za pomocą pipety i homogenizuje się membranę filtracyjną za pomocą tłuzcka powtarzalnymi ruchami o małej amplitudzie w przód i w tył przez około 30 sekund, unikając gwałtownych ruchów, aby ograniczyć rozpryskiwanie cieczy, zgodnie z instrukcjami producenta.
- o) Każdą próbkę, odczynnik kontrolny ujemny i odczynnik kontrolny dodatni umieszcza się na różnych polach karty aglutynacyjnej za pomocą pipety, zgodnie z instrukcjami producenta.
- p) Mikrocząsteczki lateksowe dodaje się do każdego pola karty aglutynacyjnej za pomocą pipety, zgodnie z instrukcjami producenta, nie pozwalając, aby zetknęły się z próbkami i odczynnikiem kontrolnym. Następnie mikrocząsteczki lateksowe delikatnie miesza się na każdym polu patyczkiem jednorazowego użytku do momentu pokrycia przez homogeniczną ciecz całego pola.
- q) Płytkę do aglutynacji umieszcza się na wytrząsarce 3D i poddaje wytrząsaniu przez 10 ± 1 minut, zgodnie z instrukcjami producenta.
- r) Wytrząsanie przerywa się po upływie czasu określonego w instrukcji producenta, a kartę aglutynacyjną kładzie się na gładkiej powierzchni i odczytuje natychmiast wyniki reakcji, zgodnie z instrukcjami producenta. W przypadku próbki dodatniej muszą pojawić się skupiska paciorków. W przypadku próbki ujemnej zawiesina pozostaje jednorodna, a skupiska paciorków nie pojawiają się.

II. Próba zbiorcza składająca się z mniej niż 100 g, jak określono w rozdziale I pkt 3 sekcja II

W przypadku prób zbiorczych składających się z mniej niż 100 g należy przestrzegać procedury określonej w rozdziale I pkt 3 sekcja II.

III. Dodatnie lub wątpliwe wyniki

W przypadku uzyskania dodatniego lub wątpliwego wyniku badania próbki zbiorczej testem aglutynacji lateksowej od każdej świni pobiera się kolejne 20 g próbki, zgodnie z rozdziałem I pkt 2 lit. a). 20 g próbek od pięciu świń należy połączyć i poddać badaniu metodą opisaną w sekcji I. W ten sposób należy przebadać próbki od 20 grup po pięć świń każda.

W przypadku uzyskania dodatniego wyniku testu aglutynacji lateksowej przeprowadzonego na grupie pięciu świń należy pobrać dalsze 20 g próbki od pojedynczych świń w tej grupie i każdą poddać oddzielnemu badaniu przy zastosowaniu metody opisaną w sekcji I.

W przypadku uzyskania dodatniego lub niepewnego wyniku testu aglutynacji lateksowej należy przesłać do krajowego laboratorium referencyjnego przynajmniej 20 g tkanki mięśniowej świni w celu potwierdzenia wyniku przy wykorzystaniu jednej z metod opisanych w rozdziale I.

Próbki pasożytów należy przechowywać w alkoholu etylowym 90 % w celu konserwacji i identyfikacji na poziomie gatunku w laboratorium referencyjnym UE lub krajowym laboratorium referencyjnym.

Po zebraniu pasożytów płyny dodatnie należy poddać dekontaminacji przez podgrzanie do co najmniej 60 °C.

IV. Procedura czyszczenia i dekontaminacji po uzyskaniu wyniku dodatniego lub wątpliwego

W przypadku dodatniego lub wątpliwego wyniku badania próbki zbiorczej testem aglutynacji lateksowej wszystkie materiały będące w styczności z mięsem (pojemnik malaksera, zlewka, pręt mieszający, czujnik temperatury, lejek stożkowy, sito i kleszcze) muszą zostać poddane starannej dekontaminacji poprzez moczenie w ciepłej wodzie (65 ° do 90 °C) przez kilka sekund. Resztki mięsa lub inaktywowane larwy, które ewentualnie zostały na powierzchni tych materiałów, można usunąć za pomocą czystej gąbki i wody wodociągowej. W razie potrzeby można dodać kilka kropel detergentu w celu odłuszczenia wyposażenia. Zaleca się dokładne przepłukanie każdej sztuki wyposażenia w celu usunięcia wszelkich pozostałości detergentu.”.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK IV

ROZDZIAŁ I

OFICJALNE UZNANIE GOSPODARSTWA LUB PRZEDZIAŁU ZA GOSPODARSTWO LUB PRZEDZIAŁ STOSUJĄCE KONTROLOWANE WARUNKI W POMIESZCZENIACH INWENTARSKICH

- A. Następujące warunki muszą zostać spełnione przez przedsiębiorstwo sektora spożywczego w celu uzyskania oficjalnego uznania gospodarstwa:
- podmiot musi przedsięwziąć wszelkie praktyczne środki ostrożności w zakresie konstrukcji i utrzymywania budynków w celu uniemożliwienia dostępu do budynków, w których trzymane są zwierzęta, gryzoniom i wszelkim innym rodzajom ssaków i mięsożernych ptaków;
 - podmiot zobowiązany jest do skutecznego stosowania programu zwalczania szkodników, szczególności w odniesieniu do gryzoni, aby zapobiec zarażeniu świń. Podmiot musi prowadzić dokumentację programu zgodnie z zaleceniami właściwego organu;
 - podmiot musi dopilnować, by wszystkie pasze pochodziły z zakładu produkującego paszę zgodnie z zasadami opisanymi w rozporządzeniu (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (*);
 - podmiot musi przechowywać paszę przeznaczoną dla gatunków podatnych na włośnią w zamkniętych silosach lub innych zbiornikach, do których nie mają dostępu gryzonie. Wszystkie inne pasze należy poddać obróbce cieplnej lub produkować i przechowywać zgodnie z zaleceniami właściwego organu;
 - podmiot musi zapewnić, by wszystkie martwe zwierzęta były gromadzone, identyfikowane i przewożone bez zwłoki zgodnie z art. 21 i 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 (**) oraz z załącznikiem VIII do rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 (**);
 - jeżeli w sąsiedztwie gospodarstwa znajduje się wysypisko śmieci, podmiot informuje o tym właściwy organ. Następnie właściwy organ musi ocenić związane z tym zagrożenia i zdecydować, czy gospodarstwo ma zostać oficjalnie uznane za gospodarstwo stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich;
 - podmiot musi zapewnić, by prosięta sprowadzane do gospodarstwa z zewnątrz oraz kupowane świnie były urodzone i hodowane w kontrolowanych warunkach w pomieszczeniach inwentarskich;
 - podmiot zapewnia identyfikację świń pozwalającą na odnalezienie gospodarstwa pochodzenia każdego ze zwierząt;
 - podmiot może wprowadzać do gospodarstwa nowe zwierzęta wyłącznie pod warunkiem, że pochodzą one z gospodarstw również oficjalnie uznanych za gospodarstwa stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich;
 - żadne ze zwierząt nie ma dostępu do terenu na zewnątrz budynków, chyba że przedsiębiorstwo sektora spożywczego w drodze analizy ryzyka oraz zgodnie z zaleceniami właściwego organu wykaze, że okres, wyposażenie oraz okoliczności związane z pobytem na zewnątrz nie stwarzają ryzyka wprowadzenia włośnią do gospodarstwa.
- B. Przedsiębiorstwa sektora spożywczego prowadzące gospodarstwa oficjalnie uznane za gospodarstwa stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich informują właściwy organ o zaprzestaniu spełniania któregokolwiek z wymogów określonych w pkt A lub jakiegokolwiek innej zaszłej zmianie, która może wpłynąć na status gospodarstwa.
- C. Właściwe organy państwa członkowskiego mogą uznać gospodarstwo lub kategorię gospodarstw jedynie po uprzednim zweryfikowaniu, że spełnione zostały wymogi określone w pkt A.

ROZDZIAŁ II

SPRAWOZDANIA W SPRAWIE WŁOŚNIA

- a) Liczbę przypadków (importowanych i rodzimych) włośnia u ludzi, włącznie z danymi epidemiologicznymi, należy zgłosić w sprawozdaniu zgodnie z decyzją Komisji 2000/96/WE (****).
- b) Informacje o liczbie badań i wynikach badań na obecność włośnia u świń domowych, dzików, koni, zwierząt łownych i innych podatnych zwierząt należy przedkładać zgodnie z załącznikiem IV do dyrektywy 2003/99/WE. Dane dotyczące świń domowych powinny zawierać szczegółowe informacje dotyczące przynajmniej:
- (i) badań zwierząt chowanych w kontrolowanych warunkach w pomieszczeniach inwentarskich;
 - (ii) badań macior hodowlanych, knurów oraz tuczników.

(*) Dz.U. L 35 z 8.2.2005, s. 1.

(**) Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.

(***) Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1.

(****) Dz.U. L 28 z 3.2.2000, s. 50.”
